

statens finanser fra 1983 til 1986 var den realren-teafgift, hr. Anders Fogh Rasmussen gik imod, indtil Venstre kom i regering.

Det, der er kunsten også denne gang, er at få vendt underskud til overskud, men vel at mærke gøre det uden at øge skatterne, sådan som det skete under den borgerlige regering i første del af 80'erne.

Så hører det jo i øvrigt med til denne her selvros om, hvor hurtigt man fik forbedret de statslige finanser, at det år, hvor det gik bedst, fik man styret økonomien så dårligt i det hele taget, at bunden gik ud af valutakassen med det hidtil største underskud på betalingsbalancen.

Arbejdsmarkedet brændte sammen i flaskehalsproblemer, og man var nødt til det efterfølgende år at starte en opstramning, der var så kraftig, at man de sidste 6-7 år af den borgerlige regerings tid mistede 130.000 arbejdspladser i dansk erhvervsliv.

Så om det er nogen særlig imponerende rekord – det synes jeg ikke rigtig man kan sige.

Jeg synes i hvert fald, at de her nuancer i fremstillingen hører med. Det er lige præcis de fejltagelser, der blev begået fra 1986 og frem i dansk økonomisk politik med at lade det hede for meget op og derefter slå det for hårdt ned, som denne regering er fast besluttet på ikke at gentage.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Da hr. Torben Lund talte om efterårets temaer, hørte jeg ord som grøn beskæftigelse, fastholdelse og udbygning af velfærdssamfundet, indsats over for de udstødte, større indsats imod arbejdsløsheden, og det er jo lige præcis SF's temaer, selv om jeg synes, den socialdemokratiske ordfører nok var lidt ukonkret. Vi mangler f.eks. stadig at få svar på, om regeringen er villig til at bruge dagpengene på at sætte gang i den grønne beskæftigelse.

Men det vigtigste for os er selvfølgelig at vide, om de her temaer er nogle, der kommer til at holde til efteråret. Det vigtige for os er at få at vide, om den helt udmærkede tale, som finansministeren holdt, betyder, at regeringen nu vil sige, at det ikke er nedskæringer i dagpengene, der er på dagsordenen til efteråret. Vil regeringen sige det nu? For så nærmer vi os jo en situation, hvor det er SF, man skal snakke med.

Og hvad skal man så med Venstre? Ja, man plejer jo at sige, at Venstre ved man, hvor man har, men nu er jeg da meget i tvivl. Jeg troede

egentlig, at den skrækvision om, at regeringen ville forhandle til højre, som mange mennesker i Danmark er bekymret for, var væk, for både hr. Brixtofte og hr. Thor Pedersen har sagt her i salen, at hvis man gennemførte CO₂-pakken, var der nul finanslovsforlig med Venstre. Det var klar tale, og Venstre ved man jo, hvor man har, så det følte vi os egentlig ret trygge ved.

Men hvad nu, hr. Anders Fogh Rasmussen? Kan vi ikke længere få Venstres bekræftelse af det, man sagde for bare en måned siden? Er det umuligt? Dengang sagde man: Med CO₂-pakke: ingen finanslovsforlig! Kan det ikke blive gentaget i dag?

Det ville være rart, hvis det kunne blive gentaget. Det tror jeg ville skabe tryghed meget vidt omkring og lettelse mange steder hernelde i salen, er jeg sikker på, og et godt samarbejds-klima i forhold til SF i finanslovsforhandlingerne i øvrigt.

Men kan Venstre vedstå det, de sagde for bare en måned siden? Det synes jeg er lidt spændende.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er to spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen. For det første vedrørende denne diskussion om ledigheden, der falder, bare fordi der kommer flere på orlov. Jeg vil slet ikke gå ind i diskussionen om tal, men rejse et lidt mere principielt spørgsmål. Hvad er det bedste: at 68.000 er tvunget til at stå i ledighedskøen, og så er den færdig, eller at 68.000 frivilligt tager en pause og overtager dagpengene, mens 68.000 ledige får en chance, at 68.000 altså frivilligt påtager sig en del af arbejdsløsheden? Tvang eller lidt frivillighed, når arbejdsløsheden skal fordeles – hvad mener hr. Anders Fogh Rasmussen, der før talte så meget om frihed, er det bedste for menneskene? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om finansloven, lige præcis det, som finansministeren før kaldte Venstres kanonbådspolitik. Jeg kan altså forstå, at den første kanonbåd er sunket. Det var den kanonbåd, der blev sendt af sted, da man prøvede at true regeringen fra at gøre en indsats for miljøet. Så sagde man: Hvis man gør det: ingen forlig!

Nu blev der gjort en indsats for miljøet, det er vi glade for, og så sender man altså en ny kanonbåd af sted. Man har fortrudt løftet. Den nye kanonbåd er forsynet med nye hvis'er. Hvis og hvis og hvis, så bliver der ingen forlig.